

[Tinning]

tende materiale, der viser, hvordan kommunerne administrerer sultecirkulæret rundt omkring. Man har ikke benyttet sig af hele materialet, kan jeg se, men man har nøjedes med i al stilfærdighed at vise, hvordan man administrerer sultecirkulæret i fem forskellige kommuner. Jeg skal ikke gennemgå det i detaljer, men blot konstatere, at det gør man på fem forskellige måder. Der er kommuner, som siger, at nye klienter, som er over 18 år, og som i øvrigt hverken har været i arbejde eller i uddannelse, skal have 1.700 kr., hvis de er udeboende, og 1.033 kr., hvis de er hjemmeboende. Jeg ved godt, og det vil jeg understrege, at efter socialministerens mening burde noget sådant ikke ske. Det har aldrig været meningen hverken fra den tidligere eller fra den nuværende socialministers side, at man bruger sultecirkulæret på den måde, men der er altså kommuner, hvor man faktisk gør det. Der er andre kommuner, hvor man lader som om, det slet ikke er kommet, og fortsætter med sin individuelle behovsvurdering – jeg tror, det var fru Bente Juncker, der var inde på det – efter bistandslovens § 37. Der er andre kommuner, hvor man også benytter faste takster, men hvor man har sat dem lidt op – til 90 pct. af, hvad man kan opnå fra SU i både stipendier og lån.

Når jeg hiver alle disse eksempler frem, er det, fordi det, så vidt jeg har forstået, er meningen med dette sultecirkulære, at det skal bruges til at udvikle en mere ensartet praksis i kommunerne. Jeg mener, disse eksempler tyder på – jeg taler ikke om beviser – at det er man ikke kommet så langt med.

Jeg vil i hvert fald godt høre socialministeren, om det er sådan, at man vil fortælle de kommuner, der uden videre bare bruger sultecirkulæret, som om det kunne bruges til at lave faste takster, at det har i hvert fald aldrig været meningen. Jeg ved godt, man ikke kan påbyde dem at gøre noget andet, men man kan sige helt klart, at det er ikke meningen, og det ser vi ikke på med glæde – eller hvad sådan noget i øvrigt måtte hedde.

Derudover vil jeg spørge, om det ikke er sådan, at i hvert fald disse eksempler synes at vise, at man måske skulle overveje en anden måde at få gjort denne praksis mere ensartet på, f.eks. ved at behandle de unge på præcis samme måde som alle mulige andre mennesker. Det vil i hvert fald være et skridt

til at fjerne grundlaget for de mange aktioner, vi ser rundt omkring, tag-selv-aktionerne og en række andre aktioner, som andre ordførere også har været inde på.

Til allersidst skal jeg bare lige bemærke, at fru Ritt Bjerregaard tilsyneladende var kommet i den ulykkelige situation ikke at have fået fat i folketingets forretningsorden og derfor ikke kendte taletiderne ved en forespørgselsdebat som denne. Det er selvfølgelig, hvad der kan ske, men jeg synes, det er trist både for fru Ritt Bjerregaard, men så sandelig også for os andre, for hvis fru Ritt Bjerregaard havde vidst, at talen var blevet lidt vel lang, så kunne hun måske have sparet os for nogle af de mest elendige og tåbelige og generelle afsnit af sin tale. Jeg tænker selvfølgelig på de afsnit, der mest af alt var noget med, at fru Ritt Bjerregaard faldt hen i tanker om en eller anden svunden guldalder. Jeg forstod godt, at det var ment som en kritik af VS bl.a. – og vist også nok af SF og vistnok også af alle andre end socialdemokratiet, hvis ikke jeg tog helt fejl. Men jeg vil godt sige, at hvis det ligesom skulle være et oplæg til en politisk dialog med VS – sådan én er vi jo altid parat til – så ville det være godt med en præcis og en konkret kritik, eller for den sags skyld ros, af vores politiske standpunkter. Så vil vi godt gå ind i en diskussion. Men når det handler om, at vi og de borgerlige står og græder over en svunden guldalder, må jeg sige, at så er jeg stået af. Jeg tror ikke, jeg fik helt fat i, hvad meningen overhovedet var med det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Forespørgslens indhold er upræcist, og jeg skal prøve at være lige så upræcis.

Ungdommens stadig mere fortvivlede situation – siger socialistisk folkeparti. BZ-gruppernes besættelse er udtryk for den desperation, som ungdommen befinder sig i – siger socialistisk folkeparti. Fra kristeligt folkepartis side underkender vi selvfølgelig ikke tidens problemer, så sandelig heller ikke ungdommens alvorlige problemer, men vi må sige, at ved idelig at diskutere disse problemer på den måde, ved at stille det op på den måde, fremelsker man netop følelsen hos de unge af, at de må have problemer, alvorligere problemer end dem, de i virkeligheden har. Den store gruppe af de unge, der ikke